

OSHO (Per: Sijah Sirius)

22 de febrer 2014

[audio](#) original (català)

Jo sóc aquell que anomeu OSHO, jo sóc ben bé cada un de vosaltres, jo sóc la Dansa, i avui juntament amb el germà RÛMI, venim a dansar amb vosaltres, a convidar-vos a la Dansa, Dansa de la Unitat, Dansa de l'Èxtasi.

És que el ballarí esta separat, és diferent de la Dansa? Observeu això clarament. És que hi ha alguna diferència entre el ballarí i la Dansa? No n'hi ha cap. És precisament quan no resta ningú en vosaltres que la Dansa es converteix en la vostra Dansa, és quan entreu a la Dansa.

Si observeu aquest ball que emprenem junts, veureu que durant molt de temps heu decidit de restar asseguts. Asseguts observant els vostres propis límits, asseguts observant potser la Dansa que algú s'havia decidit a ballar. Asseguts d'aquesta manera heu cregut conservar la vostra seguretat, la vostra zona de confort. Però com bé us he explicat, no hi ha cap seguretat en l'efímer, en el que neix i en el que mor. La única seguretat si ho podem dir així és la Dansa. Dansa que ve a emportar-vos més enllà del que heu cregut ser, més enllà de totes les barreres que us han impedit ser Un amb la Dansa.

La Dansa engloba tots i cada un dels nivells d'experiència. És que hi ha alguna diferència quan Danseu en aquest cos? Quan danseu en un altre cos? Que danseu en aquest espai-temps, en un altre espai-temps o en cap espai-temps, la Dansa resta sempre idèntica, doncs aquesta és la Dansa de la Unitat, és el ball de la Vida.

Aire i Foc, Foc i Aire, encenen en vosaltres la Flama que Dansa. Dansa i pren el seu vol que no és seu, sinó de tota la Vida, de tota la creació. Us convidem a la Dansa de la Unitat. Dansa on res pot ser amagat, on res pot ser preservat. Preservat de què? Preservat d'un perill? D'una por? D'una situació sigui la que sigui? La Dansa us allibera de la pròpia presó.

Aixequen-vos de la cadira! Comenceu els passos d'aquesta Dansa, balleu sense mirar enrere, sense mirar endavant. Balleu doncs aquesta coreografia es desplega sense vosaltres, es desplega sense cap esforç. L'únic esforç serà el de resistir a la Dansa, llavors sí, la resistència ocuparà l'espai de la Dansa. Però si deixeu aquest temple omplir-se de l'Aire i el Foc sense preguntar-vos com això passarà, el que heu cregut ser desapareixerà, i apareixerà el que sempre és en tota dimensió de vida: l'Eternitat, el Ball i la Dansa de Foc, de l'Alegria.

Aquest Foc i aquest Aire intensifiquen l'entrega a la Dansa, entreguen a la Vida les petites maletes que encara gardeu. La Dansa us convida a abandonar totalment, en confiança, el vostre Esperit a LA FONT, perquè sigui el director de la Dansa de la Unitat.

Res pot restar en aquest Foc que no sigui l'Alegria i la Joia. Res pot restar en aquest Foc que us impedeixi dansar.

Aixequen-vos de la cadira! Veniu a dansar amb nosaltres, perquè no hi ha hagut mai un moment on la Dansa s'hagi aturat, només hi ha hagut un instant en l'Eternitat en el que heu cregut per adhesió a les eines efímeres d'aquesta dimensió, que vosaltres no formàveu part de la Dansa de la Unitat.

Aixequen-vos de la cadira i danseu!

Danseu amb el germà RÛMI que ve a continuar aquesta invitació a la Dansa.

El qui us parla us diu fins ara mateix.

Transmès per Sijah Sirius del Col·lectiu de l'Un

Blog: [Cor de Foc](#)

PDF per : [Les Transformations](#)